

Протокол

№

гр. София, 22.01.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **234** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 12,31 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. И. С. – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. М., с пълномощно от днес.

В залата се явява ПРОКУРОР К., която заявява, че желае СГП да бъде конституирана като страна в производството.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 16, ал. 1, т. 3 от АПК, при разглеждане на делото се засягат важни държавни и обществени интереси, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА като страна в производството по адм. д. № 234/2020 г. СГП.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. И.: Поддържам жалбата.

ЮРК. М.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

**ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО**

Производството е по реда на чл. 46а от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. И. С., гражданин на Република И., чрез адвокат В. И. срещу Заповед № 5364з-2386 от 11.12.2019 г. на Директора на Дирекция „Миграция“, с която е продължено принудителното му настаняване в Специален Дом за Временно Настаняване на Чужденци (СДВНЧ).

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. И.: Моля да се приеме административната преписка, с която съм запозната.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме административната преписка. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

АДВ. И.: Във връзка с твърдението, че спрямо доверителя ми може да бъде приложена обезпечителна мярка по-лека от задържането му в СДВНЧ, представям и моля да приемете нотариално заверена декларация от попълнителя я лице, че осигурява издръжка на С., както и извлечение от банкова сметка, за налични суми в банка. Прилагам и моля да приемете договор за наем на доверителя ми и нотариално заверена декларация за съгласие от наемодателя, с преписи за ответната страна.

ЮРК. М.: Не възразявам да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА изброените по-горе документи, представени от адв. И. като доказателства по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните, намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ**

АДВ. И.: Моля да отмените обжалваната заповед като незаконосъобразна по подробните съображения, които сме изложили в процесната жалба. Видно от

административната преписка в предложението за издаване на оспорваната заповед не се обсъждат хипотезите, които се отнасят до продължаване срока на принудително настаняване. Единственото основание, което се съдържа в предложението и в административната преписка, по издаване на процесната заповед е опасност от укриване и второто основание е, че доверителят ми в беседата е казал, че ако се налага и е необходимо е готов да изчака максималния срок на принудително настаняване. В случая обаче става дума не за първоначална заповед за принудително настаняване, а за продължаване срока на принудително настаняване, където опасността от укриване не е правно релевантното обстоятелство, което изисква хипотезата на нормата. В конкретния случай административният орган не е обосновал наличието на разумна възможност да бъде изпълнена заповедта за връщане на доверителя ми, в рамките на срока на действие на процесната заповед от шест месеца – нито в административната преписка, нито в предложението са наведени аргументи в тази посока. В процесния случай видно и от административната преписка липсва разумна възможност за изпълнение на заповедта за връщане, поради което съгласно чл. 15, § 4 от Директива 2008/115/ЕО, чужденецът следва да бъде незабавно освободен.

На второ място, видно от представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства, спрямо доверителя ми има възможност да бъде наложена по-лека от принудителното настаняване мярка. Поради това, моля заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна. Моля по делото да бъдат присъдени разноски съгласно списъка, който представям на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

ЮРК. М.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Считам, че оспореният административен акт е правилен и законосъобразен. Считам, че са налице материалните предпоставки за продължаване на настаняването. От приложените по делото документи е видно, че жалбоподателят отказва да съдейства на административния орган за изпълнение на наложената му мярка, а именно отказът да съдейства е една от двете алтернативно предвидени предпоставки за продължаване на настаняването в чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ. В хода на процедурата по издаване на оспорената заповед не са допуснати никакви процесуални нарушения, които да я опорочават, не са нарушени и правата на жалбоподателя. Също така считам за правилна преценката, че е налице опасност от укриване, която е извършена при издаване на първоначалната заповед за настаняване. При извършването на тази преценка са взети в предвид поведението на жалбоподателя, нежеланието му да се завърне в родината си, нежеланието да се съобрази с отказа за предоставяне на международна закрила и факта, че е преминал два пъти държавната граница нелегално. Относно представените в днешното съдебно заседание доказателства и възможността за налагане на по-лека обезпечителна мярка, искам да отбележа, че не е имало как тази преценка да бъде извършена към датата на издаване на процесната заповед. Например декларациите по чл. 72, ал. 5 от ПП на ЗЧРБ са с дата 07.01.2020 г., като към онзи момент не е имало как да бъде взето в предвид. За това към момента на датата на издаване на процесната заповед считам за правилна преценката, че не са били налице предпоставки за прилагане на по-лека обезпечителна мярка. Предвид всичко изложено считам, че административният акт е правилен и законосъобразен и моля да го оставите в сила и да отхвърлите оспорването срещу него. Съобразно изхода на делото, моля за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че жалбата е неоснователна. В конкретния случай правилно са обсъдени обстоятелствата към датата на издаване на заповедта. Но

новопредставените доказателства са годни и следва да се започне нова процедура, с нагласа пред Дирекция „Миграция“. С оглед новите представени доказателства – те следва да бъдат преценени от съответния орган. В този смисъл, тъй като съдът следва да провери правилността на издадената заповед считам, че същата е правилна и законосъобразна, т.е. от наличните тогава доказателствата е правилно издадена.

РЕПЛИКА на АДВ. И.: Във връзка с представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства, бих искала да отбележа, че доверителят ми нямаше да може да се сдобие с тях, ако не му беше оказана правна помощ, така че в хода на административното производство той не е имал правна помощ. Във връзка с посоченото от ответната страна основание и липса на съдействие считам, че то е релевантно само тогава, когато наистина има разумна възможност за изпълнение на заповедта за връщане, тъй като в противен случай законовата цел на принудителното настаняване, би била тип наказание или принуда на чужденеца да подпише декларация за доброволно връщане, която не отговаря на действителната му воля. В случая той многократно обяснява, че няма да подпише такава декларация. Съответно известна е практиката на Иракското посолство, че при липса на декларация за доброволно връщане не се издават пасавани. Тоест ние трябва много ясно да разграничим единствената законова цел на емиграционното задържане и тя е изпълнение на заповедта за връщане. Ако няма такава разумна възможност, то тогава принудителното настаняване не обслужва законова цел, т.е. ще изчакаме максималния срок на принудително настаняване. Да, това ще подхранва може би по някакъв начин капацитета на СДВНЧ, но не такава е целта на закона – тя е само изпълнение на връщането.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,45 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: